

Ақийда дарслари (183-дарс). Набий алайҳиссаломнинг мўъжизалари

19:49 / 31.05.2022 2723

نَأَكْفَى لِلْحَنْ نَمِعُ وُدُجْ يَلَعْ أَفْوَقْ سَمْ دُجْ سَمْلَأَنَأَكْ بَلَاقْ فَنَعْ مَلَلَا يَضَرِّ رَبْ أَجْ نَعْ عَنْ صَمَلَفْ، أَهْنَمِعْ دُجْ يَلِإِمُوقَيْ بَطَخْ أَذِي مَلَسْ وَهِيلَعْ مَلَلَا يَلِصْ يَبَنَلَا يَبَنَلِأَءَاجْ يَتَحْ رَأْشَغْ لِإِتَّوَصَكْ أَثْوَصْ دُجْ كَلَذِلَأَكَلَذِلَأَنَأَكَ وَرَبْنَمْلَا يَبَنَلِأَءَاجْ يَفَوْ بَتَكَسَفْ أَهْيَلَعْ هَدِيَّ ضَوَافْ مَلَسْ وَهِيلَعْ مَلَلَا يَلِصْ نَأَكَ ۝مَلَفْ ۝يَأَورْ يَفَوْ بَتَكَسَفْ أَهْيَلَعْ هَدِيَّ ضَوَافْ مَلَسْ وَهِيلَعْ مَلَلَا يَلِصْ يَرَأْخَبْ لِأَهَأَورْ يَبَصَلِأَحَيِصْ هَلْحَنَلِإِتَّحَاصَفْ رَبْنَمْلَا يَلِإِعَفُرَوْ هَغُمُجْ لِأَمَوِي ۝يَلِصْ يَبَنَلِأَلَزَنَفْ هَقَانَلِأَنِيَنَحْ دُجْ لِأَنَحَفْ ۝يَذَمَرْتَلَأَوْ يَئَاسَنَلَأَوْ نَكَسَفُسَمَافْ مَلَسْ وَهِيلَعْ مَلَلَا.

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Масжиднинг шифти хурмо ғўлалари устига ёпилган эди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўша ғўлалардан бирида туриб хутба қилар эдилар. Ул зотга минбар қилиб берилганда ва у зот унинг устига чиққанларида, ҳалиги ғўланинг ҳомиласига ўн ой тўлган туюнинг овозига ўхшаш овозини эшитдик. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам келиб, унинг устига қўлларини қўйган эдилар, у жим бўлди.

Бошқа бир ривоятда:

«Жума куни бўлганда ва у зот минбарга кўтарилилганларида, хурмо (ғўласи) чақалоқ йиғлагандек овоз чиқарди», дейилган.

Бухорий, Насаий ва Термизий ривоят қилишган. Термизийнинг лафзида:

«Бас, хурмо ғұласи урғочи түя зорланғандек зорланди. Набий соллаллоху алайхі васаллам тушиб, уни ушлаган әдилар, сокин бўлди», дейилган.

مَلْسُونْ هِيلْع هَلْلا إِلْصَهْ لَلْلَهْ لُوسَرَعْ مَانْرسْ هَلْأَقْ هُنَعْ هَلْلا يِصَرْ رَبْأَجْ نَعْ
يِضْقَي مَلْسُونْ هِيلْع هَلْلا إِلْصَهْ لَلْلَهْ لُوسَرَعْ بَهَدَفْ هَحْيَفَأْ يِدَأَوْ آنْلَزَنْ هَتَّح
مَلْسُونْ هِيلْع هَلْلا إِلْصَهْ لَلْلَهْ لُوسَرَعْ رَطَنَفْ هَءَامْ نَمِهَوَادِإِابْ هُتَعْبَتْآفْ هَتَّجْأَح
هَلْلا لُوسَرَقْ لَطْنَآفْ يِدَأْولِإِئَطَآشَبْ نَاتَرَجَشْ آذِإِفْ هَبْ رَتَتْسَيْ آيِيَشَرَيْ مَلَفْ
يِدَأْقَنْا هَلْأَقَفْ آوَنْأَصْعَآنْمِنْصُغَبْ دَخْأَفْ آمُهَادْجِإِلَى مَلْسُونْ هِيلْع هَلْلا إِلْصَهْ
يَتَأْ هَتَّحْ هَدَئِأَقْ عَنْأَصُي يِدَلِإِشْوُشَحْمَلْ رَيِعْبَلْأَكْ هَعَمْ تَدَأْقَنْآفْ هَلْلَإِنْذِإِابْ يِلَعْ
«هَلْلَإِنْذِإِابْ يِلَعْ يِدَأْقَنْا هَلْأَقَفْ آوَنْأَصْعَآنْمِنْصُغَبْ دَخْأَفْ هَرَخْلَإِهَرَجَشَلَا
هَلْأَقَفْ آمُهَنْيَبْ مَأَلْ آمُهَنْيَبْ آمِمْ فَصْنَمْلَابَنَآكَ آذِإِ هَتَّحْ كَلَذَكْ هَعَمْ تَدَأْقَنْآفْ
سَحْيَنَأْهَفَأَحَمْ رَضْحُأْ تَجَرَحَفْ هَرَبْأَجْلَأَقْ آتَمَأَتْلَآفْ هَلْلَإِنْذِإِابْ يِلَعْ آمِئَتْلَا هَ
تَسَلَجَفْ هَدَعَبَتَيَفْ وَأَدَعَتْبَيَفْ يِبْرُقَبْ مَلْسُونْ هِيلْع هَلْلا إِلْصَهْ لَلْلَهْ لُوسَرَ
هِيلْع هَلْلا إِلْصَهْ لَلْلَهْ لُوسَرَبْ آنَأَذِإِفْ هَتَّفَلْ يِنْمَتَنَأَحَفْ يِسْفَنْ ثَدَحْأَ
قَاسْ يِلَعْ آمُهَنْمِهَدِحَأَوْلُكْ تَمَأَقَفْ آتَقَرَتْفَلَدَقْ نَاتَرَجَشَلَا آذِإِوْ، آلْبَقْمَ مَلْسُونْ
مُثْ، آذَكَهَوَسْأَرَبَلَأَقَفَهَفْقَوَفَقَوْ مَلْسُونْ هِيلْع هَلْلا إِلْصَهْ لَلْلَهْ لُوسَرَتْيَأَرَفْ
لَلُوسَرَأَيْ مَعَنْ بُتْلُقْ «؟يِمَاقَمَ تَيَأَرْلَهْ هَرَبْأَجْ آيِ» هَلْأَقْ يِلَإِهَتَنَآمَلَفْ هَلَبْقَأَ
مُلْسُمُهَأَورِهَلْلا

Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расууллоҳ соллаллоҳ алайҳи васаллам билан юриб бориб, кенг водийга тушдик. Расууллоҳ соллаллоҳ алайҳи васаллам қазои ҳожат учун кетдилар. Мен ортларидан бир идишда сув олиб бордим. Расууллоҳ соллаллоҳ алайҳи васаллам назар солиб, ўзларига тўсиқ бўладиган нарса кўрмадилар. Водийнинг четида икки дараҳт кўриниб қолди. Расууллоҳ соллаллоҳ алайҳи васаллам уларнинг бири томон юриб қолдилар. Унинг шохларидан бирини тутиб туриб: «Аллоҳнинг изни или менга эргаш», дедилар. Бас, у ул зотга худди бурнидан ҳалқа ўтказилган тую ўз етакчисига эргашганига ўхшаб эргашиб кетди. Ул зот бошқа дараҳтнинг олдига келиб, унинг шохларидан бирини тутиб туриб: «Аллоҳнинг изни или менга эргаш», дедилар. Бас, у ҳам ул зотга эргашди. Икковларининг ўртасига етганда, икковларини улаб туриб: «Иккингиз Аллоҳнинг изни или мени тўсингиз», дедилар. Улар бир-бирларига киришдилар. Жобир айтадики:

«Расулуллоқ соллаллоҳу алайҳи васаллам менинг яқындалигимни сезиб, узоқлашмасинлар деб, тезлаб у ердан узоқлашдим. Ўтириб, ўзимга ўзим гапириб туриб, бир оз вақтни ўтказибман. Қарасам, Расулуллоқ соллаллоҳу

алайҳи васаллам мен томон келмоқдалар. Икки дараҳт эса ажраб, ҳар бири ўз ўрнига ўрнашибди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошларини қимиrlатиб, бундай-бундай, деганларини кўрдим. Сўнгра юриб, олдимга келдилар ва:

«Эй Жобир, мақомимни кўрдингми?» дедилар.

«Ҳа», дедим мен».

Муслим ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди